

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי פ"ב מהל' שמיטה הל' י סג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' ס"ד:

בא ב מיי פ"ג שם הל'ט סגנ שם טוש"ע יו"ד סימן כד סעיף ז:

בב ג מיי שם ו"ש ופ"א מהל' שאר אבות הטומאות הל' ב טור יו"ד סי' ס:

בג ד מיי פ"ג מהל' שמיטה פ"ט סגנ עשין סג טוש"ע יו"ד סי' כד סעיף ז:

בד ה ו מיי שם הל"י טוש"ע שם סעי' ח: **בה** ז מיי שם ועין כ"מ וזלי"מ טוש"ע שם סעי' י:

בו ח מיי פ"ב שם הל'ט [ופ"א מהל' פסולי המוקדשין הלכה ד] סגנ שם טוש"ע יו"ד סי' כד סעי' ג:

בז ט מיי פ"ב מהלכות שמיטה הל"י סגנ שם טוש"ע יו"ד (סי' כא סעי' ג) [סי' כד סעיף ד]: **בח** י מיי שם הל'ט ופי"ג הל"יא סגנ שם טוש"ע יו"ד שם סעיף א: **בבב** ב מיי שם פ"ב הל'ט טוש"ע שם סעיף ב: **ג** ל מיי שם הל'ט טוש"ע שם סעי' ג:

גא מ מיי שם ועין כ"מ [ופ"א הלכה מ] טוש"ע שם סעיף ג [וסימן ח סעיף א]:

ג נ מיי שם פ"א הלכה י"ב טוש"ע יו"ד סימן ג סעיף א]:

מבוסף רש"י

תחת השני. בין הסימן לנאמר [קמון כ.ב.]. התיו את הראש בבת אחת. שלא הולך והנאל, היינו דרסה [לעיל ט.].

רבינו גרשום

הורשט סומך על חברו ששוחט את הקנה (והאי) ולא אחי למעבד רובא [בירושט] כו'. אלא אי אמרת בסבין אחד ושני בני אדם אין חוששין שמיא דירושא זה זה מבני ליה כלומר אין חוששין שבא מבני שניהם יתייזו את הראש בבת אחת ולא יוליכו וריבאו בוז השחיטה: תני אין חורששין שמא ידרוסו זה על זה וכשרה. בשחיטה הפעירה כקולמוס שחותך הסופר באלכסון והא ורוא שחיטה מפורעת: א"ל ר' יודא לימדנתו רבינו משנתנו בב' סבינין וב' בני אדם. כלומר תורא אישחיתים בשנים ושלש' מקומות קנה למעלה ושט מלטה ושקל מינה רב יצחק משפריה שופריה א"ל ר' יודא למדתו רבינו מדרזינין דתורא אישחיתים בשנים ושלשה מקומות ושקלת מיניה לאכילה דמשנתנו דקתני שנים אווזיך בסבין (א' ללומר) ושושטין אחד מלמעלה ואחד למטה בב' סבינין וב' בני אדם ואיני' כן מותר: אמר רב יהודה אמר רב החליד את הסבין בין סימן לסימן ופסקו פסול כלומר החליד הסבין בין קנה לושת ופסק את הושת תחלה כדרבו ואח"כ פסק את הקנה שחיטתו פסולה שויה לו לשחוט כדרבו קנה ברישא והדר ושט: אבל מלמעלה למטה דקא עביד כדרכה דשחיטה אימא אפי' ברישא ושט ולבסוף קנה אימא שפיר דמי קמ"ל דפסולה: תחת העור כשירה כלומר אם החליד הסבין תחת העור ושחט הסימנין כשרה תחת מטליה מהו כלומר ששחט מיעוט סימנין והחליד את הסבין בין סימן לסימן באותו מיעוט וברוב סימנין שחט כדרבו מהו מי אמרינן כיון דלא שחט אלא מיעוט סימנין עדין לאו חשוב התחתית שחיטה כיון דרוב שחט שחיטה כשרה. או דילמא כיון

ל:

למדתנו רבינו משנתניו בשני סבינים ובשני בני אדם. משמע שכן הלכה דבשנים ושלשה מקומות שחיטה כשרה וזה"ג גרים למדתנו רבינו משנתניו בסבין אחד וב' בני אדם כלומר והיאך אתה אוכל ומ"מ כיון דלא חש לדבריו ואכל משופרי שופרי ש"מ שכן הלכה שהרי חזר בו ממנה שהיה רגיל לפרש במתניתין סבין אחד: **החליד הסבין בין סימן לסימן**. לקמן (דף לז.) גבי מתני' דחלדה היה ראוי להציאה אלא אגב דאכשר רב לעיל שחיטה שאינה מפורעת (ו) יא כזאת פסולה מטעם חלדה: **אן** שחחליד הסבין תחת השני ופסקו. כזותא נקט אע"ג שכבר שחט האחד ונקט נמי אורחא דמילתא דכשחט סימן ראשון כהוצאה כשחזר וצא לעשות הולכה (א) תמצ ראש הסבין בין סימן שני לנאמר: **החליד הסבין במיעוט סימנין מהו**. פ"י דקונטרס במיעוט כתרס' אצל במיעוט קמא פשיטא לן דהויא נבלה ו הסגרמה נמי פסק דאפי' שחט שני שלש והגרים שלש דעבדינן לחומרא מדקאי הכא במיקו ורבינו יצחק כרזי מאיר אומר דבהגרמה פסקינן פ"ק (לעיל יט.) כרזי יוסי כר יהודה ואיכא דמכשר נמי לרבינן שחט שני שלישי והגרים שלש ולא דמיא להכא דהתם שלא במקום שחיטה הוא והוי כאליו שחט כרגלה אחר שחיטת הסימן (ובלאן) עקר א' (הרוב) המיעוט שחיטתו כשרה כיון דהוי שלא כדרך שחיטה ור"מ הקשה לפירוש הקונטרס דתניא בתוספתא שחט רוב הגרגרת צנוף אפילו אם גמרו לזמן מרובה שחיטתו כשרה ומפרש ר"ת דהכא צעי במיעוט קמא וצעי לרב יהודה דמכשר תחת העור דדלמא אם תמצ' הסבין (ו) ו

במיעוט הסימן ושחט כרוב שלמטה כדרכו הויא חלוד טפי ואפילו לאמרי כי רב דאמרי תחת העור איני יודע היינו משום דשחיטה לא שייכא צעור והוי חלדה לפי שהוא שלם אצל ו סימן דשייכי כזה שחיטה ואפילו הכי אין צריך לשחוט אלא הרוב המיעוט שעל הסבין הוי כאליו נחתך לא הוי חלדה א"נ מיציעיא ליה (ס) תמצ' הסבין תחת מיעוט קמא ופסקו מלמטה למעלה אח"כ שחט הרוב וכן שהה במיעוט סימנים דלקמן

(דף לז.) מפרש ר"ת במיעוט קמא והשתא אחי שפיר האי דקאמר לעיל (דף כט.) אי מחלה על מחלה כרוב הא עבד ליה רובא דבמיעוט בתרס' פשיטא ליה דכשר והשתא לפירשו אמ"ל דכשר אף במיעוט קמא לא פסלה שהייה צנוף מן המורה כיון דהכשרו בסימן אחד והא דקאמר לקמן בפירקין (דף לז.) דשהייה הוי (ו) מזהמה לזהמה ועוף לעוף היינו מדרבנן ובקנה לא שייכא שהייה צנוף אפילו מדרבנן דשהה במיעוט קמא כשרה מידי דהוה אלמא חלי קנה פגום ומה שכתוב בתוספתא שחט חלי הגרגרת ושהה כדי שחיטה וגמרה שחיטתו פסולה טעות סופר הוא וגרסינן כשרה דהא לעיל מייתי לה גבי מחלה על מחלה כרוב ומיהו גם לפירוש רבינו תם קשה מתוספתא דתניא שחט מיעוט ושחט ושהה כדי שחיטה פסולה אלמא יש שהייה במיעוט וסימנים קמא ולקמן קאי בתיקו ואם נאמר דלא ידע א"כ גם לפירוש הקונטרס נאמר דלא ידע ההיא תוספתא שהקשה ממנה ר"ת וה"ר אשע"א מפרש החליד במיעוט סימנים היינו לאחר ששחט רוב

האחד והחליד תחת המיעוט שנשאר ושחט סימן שני ושהה במיעוט סימנים דלקמן מפרש דקאי אשוחט בסבין רעה דקאמר התם אפילו הולין והציא כל היום כולו כשר ומציעיא לן אם שחט רובו של אחד והולין והציא כל היום כולו במיעוטו מהו דדלמא הא דמכשיר בסבין רעה אפילו הולין והציא כל היום כולו שמא היינו במתעסק לתחוך הסימן אצל כאן שכבר חתך רובו הרי הוא כאליו נחתך כולו וכשמוליך ומציא כל היום כולו צאומו מיעוטא הוי כאליו מוליך ציד וברגל ויש כאן שהייה ופסולה:

תנא רבי רבי ישמעאל ושחט אין ושחט אלא ומשך. דלע"ג דליהו גופיה דריש כריש פירקין (לעיל מ.) ושחט במקום שחט חטוהו מרתי ש"מ:

חוך

תחת העור כשירה כלומר אם החליד הסבין תחת העור ושחט הסימנין כשרה תחת מטליה מהו כלומר ששחט מיעוט סימנין והחליד את הסבין בין סימן לסימן באותו מיעוט וברוב סימנין שחט כדרבו מהו מי אמרינן כיון דלא שחט אלא מיעוט סימנין עדין לאו חשוב התחתית שחיטה כיון דרוב שחט שחיטה כשרה. או דילמא כיון

השוחט פרק שני חולין

שמא ידרוסו. דמתוך שזה מושך לכאן וזה לכאן ושניהם דוחקים סבין על הנאור יש לחוש שלא ימיוו הראש צבת אחת: **וצקולמוס**. צאלכסון דכוליה חד מקום הוא ומפורעת קרינא ציה והתחיל צקנה למעלה וחתך ושיפע כלפי מטה במקום^ט שנגמרה שחיטת קנה התחילה שחיטת וושט וכן מלמטה למעלה^א:

למדנתו רבינו. צלקיחה זו: **משנתניו**. דקתני שנים אווזין בסבין אפילו בשני סבינין קמכשר: **ופסקו**. לתחמון כהלכתו אלא שהחליד וחזר והוציא את הסבין וחתך העליון כדרכו: **תחס השני**. ששחט כבר את הראשון: **נבלה**. ומתמאה: **מלמטה למעלה**. דכיון דתחת השני החליד לא אפשר אלא מלמטה למעלה: **תחס מטליה**. הכרוכה לה סביבות לוארה: **מהו**. דהא עור נמי לאו בכלל שחיטה הוא ומספקינן ליה משום חלדה הכא נמי לא שגא או דלמא האי גופה והאי לאו גופה: **מסוכך**. פלטרר"ד: **סיקו**. וכל תיקו דליסורא לחומרא: **החליד במיעוט סימנין**. לאחר ששחט רובו בהכשר מי אמרינן הא אישתחית שפיר כרוב סימנין או דלמא כולה חדא שחיטה היא ואית זה חלדה ובמיעוט קמא פשיטא לן דנבלה ודאי: **סיקו**. ולחומרא. וגבי הגרמה נמי דפירקא קמא (לעיל יט.) בין שחט שלש והגרים שלש ושחט שלש בין הגרים שלש ושחט שלש והגרים שלש בין שחט שני שלישי והגרים שלש מספקא לן דלמא סבידא לן כרבינן טרופאי דמיטרפי ככל חדא מינייהו ועבדינן לחומרא. ואלע"ג דשינין לעיל (דף כט.)

שחט חלי גרגרת ושהה זה וגמרה כשרה ואוקימנא צנוף ואכשרנא ממנה נפשך דאי מחלה על מחלה כרוב הא עבד ליה רובא אלמא דמי עבד רובא ככשרות לא חייב לפסולא דמיעוטא לא סמכינן אההוא שמיא דדיחוי הוא דדחייה וטעמא משום דמחלה על מחלה אינו כרוב ובשחיטה קמייתא לא מידי עבדי כזי שהה צפלאג (א) קנה לא איטריף אצל במיעוטא בתרס' בין דקנה ובין דוושט ובמיעוטא קמא דוושט מיטרפא ואף בהלכות גדולות כחזי והיכא דשהה יוצסימנין בין תמחלה ובין צסוף אסור דכיון דלא אפשרי לן עבדינן לחומרא: **בתנ"י שנים אווזין בסבין ושוחטין**. צתמה אחת: **הסיו אם הראש צבה אחת**. כאדם המתיו קנה או דלעת דוחק הסבין צבה ופוסק והיא דרסה: **היה שוחט**. צמשיכה: **והסיו אם הראש**. צהצאה ראשונה עד שלא הספיק להוליך או הולין תמחלה ובמשיכה הותו הראש עד שלא הספיק להציא: **אם יש בסבין מלא לואר**. חוך לנאור כדמוקיי בגמרא [בג]. יש כאן הולכה או הוצאה וכשר שיש בו כדי לשחוט צמשיכה בלא דרסה אצל אם אין אורך הסבין אלא כעובי הנאור או חוך לנאור משהו דרסה היא שאין הסימנין נחתכין צמשיכה זו לצדה בלא דרסה: **אם יש בסבין מלא לואר אחד**. מפרש בגמרא [גסן] חוך לשני הנאורים דיש בו שיעור שלשה לוארין: **איזמל**. מער דק וקטן מאד: **אפי' צאיזמל**. אלע"ג דליכא למיגזר אטו יש לו קרנים דלקמן [גסן]: **צב' חץ שחוט**. מה חץ הולכת צמשיכה אף שחיטה צמשיכה: **ובז שחוט**. משוך. שהוא רך ומושכין אותו כעין שעושין לורפי נחושת חוטין שעושין מהן מחטין: **שנטווה כחוט**. ושחוט כמו שחוט אצל שחט לאו לשון משיכה הוא: **צדק לכו גירי**. מפגמיה: גידפי

הסבין צבה ופוסק והיא דרסה: **היה שוחט**. צמשיכה: **והסיו אם הראש**. צהצאה ראשונה עד שלא הספיק להוליך או הולין תמחלה ובמשיכה הותו הראש עד שלא הספיק להציא: **אם יש בסבין מלא לואר**. חוך לנאור כדמוקיי בגמרא [בג]. יש כאן הולכה או הוצאה וכשר שיש בו כדי לשחוט צמשיכה בלא דרסה אצל אם אין אורך הסבין אלא כעובי הנאור או חוך לנאור משהו דרסה היא שאין הסימנין נחתכין צמשיכה זו לצדה בלא דרסה: **אם יש בסבין מלא לואר אחד**. מפרש בגמרא [גסן] חוך לשני הנאורים דיש בו שיעור שלשה לוארין: **איזמל**. מער דק וקטן מאד: **אפי' צאיזמל**. אלע"ג דליכא למיגזר אטו יש לו קרנים דלקמן [גסן]: **צב' חץ שחוט**. מה חץ הולכת צמשיכה אף שחיטה צמשיכה: **ובז שחוט**. משוך. שהוא רך ומושכין אותו כעין שעושין לורפי נחושת חוטין שעושין מהן מחטין: **שנטווה כחוט**. ושחוט כמו שחוט אצל שחט לאו לשון משיכה הוא: **צדק לכו גירי**. מפגמיה: גידפי

האחד והחליד תחת המיעוט שנשאר ושחט סימן שני ושהה במיעוט סימנים דלקמן מפרש דקאי אשוחט בסבין רעה דקאמר התם אפילו הולין והציא כל היום כולו כשר ומציעיא לן אם שחט רובו של אחד והולין והציא כל היום כולו במיעוטו מהו דדלמא הא דמכשיר בסבין רעה אפילו הולין והציא כל היום כולו שמא היינו במתעסק לתחוך הסימן אצל כאן שכבר חתך רובו הרי הוא כאליו נחתך כולו וכשמוליך ומציא כל היום כולו צאומו מיעוטא הוי כאליו מוליך ציד וברגל ויש כאן שהייה ופסולה:

מסורת הש"ס

א' [לקמן לז.]. ב' [לעיל כט.]. ג' [לעיל כט.]. ד' [לעיל כט.].

תורה אור השלם

1. חץ שחוט לשונם מרמזה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקברו ישים ארבו: ידמיהו ט ז 2. ויעש הפולך שלמה מאתים צגה וזה שחוט שש מאות וזהב יעלה על הדגה הקאת: מלכים א י טז

גליון הש"ס

גב' תחת צמר מסוכך. עין כסרות ט ע"צ מוס' ד"ה השומט:

הנהגות הב"ח

א' רש"י ד"ה מיקו וכו' וכו' שהה צפלאג קמא דקנה לא: ב' תוס' ד"ה החליד הסבין וכו' שאינה מפורעת קא משמע לן דאינה מפורעת כזאת פסולה: א' ר"ה או וכו' נחבב ראש: ד' ר"ה החליד במיעוט וכו' דלמלא אם תמצ' הסבין תחת מיעוט הסימן ושחט הרוב: ה' בא"ד מיענא ליה כשתחב: ו' בא"ד דשהייה כדי בהמה:

הנהגות מהר"ב

רנשבוגר

א' ת"ח החליד במיעוט וכו'. אם לאחר שחיטת הרוב עקר המיעוט וכו' צ"ל:

צעי רש"י

פילטריד"ר. מרופד, מרובק כמו שמרובקים נימי לָבָד.

שיטת מקובצת

א' צמר מסוכך מהו. ג"כ עי' תוס' בבורכות דף כז ע"ב: ב' כקולמוס באלכסון וכו'. ג"כ בשני רש"י כתי' מצאתי שחט את הורשט למעלה ואת הקנה למטה קס"ד ששחט בשני מקומות למטה סימן א' ולמעלה סי' אחד וברלא שהה ע"כ: ג' וכן מלמטה למעלה ואותם חתיכות סימנים שבין שחיטות אלו נופלת לכאן ולכאן ומכסה את השחיטה שאינה נראת ומיהו במקום אחד הריא והריא לה שחיטה שחיטה מפורעת חס"ד: ד' והיכא דשהה במיעוט סימנים בין בתחלה ובין בסוף: ה' שחיטה שאינה מפורעת קמ"ל דאינה מפורעת כזאת פסולה מטעם חלדה: ו' דהריא נבלה ובהגרמה נמי פסק: ז' דידילאמ אם תחב הסבין תחת (הסימן) מיעוט הסימן ושחט הרוב דלמטה: ח' אבל סימנים דשייכי בהו שחיטה: ט' אלאמא יש שהיה במיעוט קמא: